

Mă-ntreb

M Horlaci

mă-ntreb asa câteodată
dacă tăcerea ar putea vorbi, oare ce mi-ar spune?
câte alte gânduri au murit în mine înainte ca eu să realizez existența lor?
oare lacrima de pe obraji a fost de fapt ultimul lor strigăt?
ultima lor suflare ?
parcă pierd înțelesul vorbirii înainte de a fi rostită
daca tăcerea crede frumosul din vorbe
eu accept un destin pustiu, fără ecou
o dimineața brăzdată de liniște, și-o noapte în care lumina pierde războiul dintre doua entități
jumătate din liniștea minții miroase a stele ce cad
restul sunt sferturi
nimic
doar impulsuri, nervii răspund când liniștea muscă din mine
sau poate e doar o melancolie trecătoare din struguri
aroma unui ceai băut între patru pereți
e luna care mă-nțelege, prietenă bună la braț cu tăcerea
se plimbă prin mine
când tace
si eu tac